

Oblęgorek, Chęciny, Zagnańsk - sprawozdanie z wycieczki

Dnia 29 czerwca 2018 roku odbyła się autokarowa wycieczka zorganizowana przez Stowarzyszenie Wychowanków SGGW. Celem naszej wyprawy było poznanie uroków ziemi świętokrzyskiej. Wyruszyliśmy z Warszawy wczesnym rankiem, aby w ciągu jednego dnia zwiedzić kilka ciekawych i wyjątkowych miejsc. Piękna, słoneczna pogoda sprzyjała naszym planom.

Pierwszym punktem programu był pałacyk w Oblęgorku, niegdyś dar społeczeństwa dla Henryka Sienkiewicza z okazji 25-lecia jego pracy twórczej. Obecnie mieści się tu Muzeum poświęcone naszemu nobliście.

Po przyjeździe i opuszczeniu autokaru, alejką wysadzaną drzewami udaliśmy się do pałacyku położonego malowniczo na skarpie. Otacza go park zaprojektowany przez znanego warszawskiego ogrodnika Franciszka Szaniora – twórcy m.in. Ogrodu Saskiego, Parku Ujazdowskiego i Parku Skaryszewskiego.

Oblęgorek, pałacyk Henryka Sienkiewicza

Na miejscu przywitała nas pani przewodnik, która oprowadziła nas po muzealnych wnętrzach. Zwiedzanie rozpoczęliśmy od parteru, gdzie odtworzono mieszkanie pisarza. Zobaczyliśmy tam jego gabinet z dębowym biurkiem, przy którym powstawała powieść „W pustyni i w puszczy”, a także salon, jadalnię, palarnię i sypialnię. Ściany zdobią portrety rodzinne i bogata kolekcja pamiątek przywiezionych przez pisarza z dalekich podróży.

Na piętrze pałacyku, gdzie niegdyś znajdowały się pokoje dla dzieci i gości, obecnie mieści się multimedialna wystawa edukacyjna, przybliżająca życie i twórczość Sienkiewicza.

Muzeum może się również poszczycić imponującą biblioteką liczącą około 3500 woluminów. W jej zbiorach znajdują się książki z autografem pisarza lub jego pieczętą, a niektóre zawierają nawet odręczne notatki Sienkiewicza na marginesach. Szczególną ciekawostką są egzemplarze z dedykacjami od tłumaczy jego dzieł.

Z opowieści pani przewodnik dowiedzieliśmy się, że Henryk Sienkiewicz traktował Oblęgorek głównie jako letnią rezydencję, a gdy w 1958 roku posiadłość stała się siedzibą muzeum, jego pierwszym kustoszem została synowa pisarza – Zuzanna Sienkiewicz.

Sypialnia pisarza

Gabinet z oryginalnym biurkiem pisarza

Po zwiedzeniu Oblęgorka udaliśmy się do kolejnego punktu programu – Jaskini Raj, jednej z najpiękniejszych jaskiń krasowych w Polsce. Położona jest na terenie malowniczego parku, co już na samym początku nadało naszej wizycie wyjątkowy klimat.

Ze względu na specyficzne warunki panujące wewnątrz, podzieleni zostaliśmy na mniejsze grupy, aby w komfortowych warunkach móc podziwiać jej wnętrze. Przewodniczka oprowadzała nas po poszczególnych komorach i korytarzach, opowiadając o procesach geologicznych, które ukształtowały tę wyjątkową przestrzeń.

Trasa turystyczna w jaskini – tablica informacyjna

Podziwialiśmy niezwykle formy naciekowe – stalaktyty, stalagmity oraz kolumny naciekowe. Pani przewodnik przybliżyła nam procesy powstawania jaskini oraz opowiedziała, czy w takim środowisku istnieją jakiegokolwiek organizmy oraz jakie warunki muszą zostać spełnione, by mogło się tam rozwijać życie. Było to bardzo interesujące i poszerzyło naszą wiedzę o przyrodzie regionu świętokrzyskiego.

Z Jaskini Raj udaliśmy się autokarem do Chęcín. Tam, w „Zajeździe pod Srebrną Górą”, czekał na nas obiad, który dał nam siłę na dalsze zwiedzanie. Po krótkim odpoczynku ruszyliśmy Ścieżką Mnicha, która prowadzi wprost na zamek w Chęcínach. Spacer tą trasą był nie tylko okazją do podziwiania pięknych widoków, ale także wprowadzeniem w klimat miejsca pełnego historii.

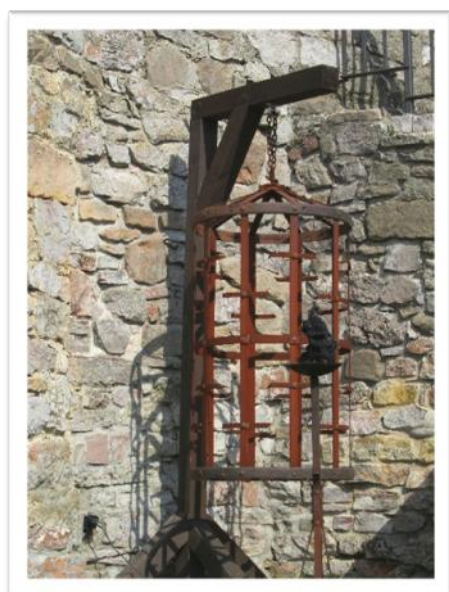

Ruiny zamku w Chęcínach

Na terenie zamku przewodnik opowiedział nam o jego burzliwej historii i losach – od czasów średniowiecznych aż po współczesność. Dowiedzieliśmy się, jaką rolę pełniła ta wspaniała warownia i kto był jej mieszkańcem. Ci z nas, którzy mieli jeszcze siłę, weszli na zamkową wieżę, skąd rozciągał się przepiękny widok na świętokrzyskie krajobrazy oraz malownicze miasteczko u stóp zamku. Nie zabrakło też czasu na pamiątkowe zdjęcia – sesja fotograficzna na tle ruin była obowiązkowa.

Dziedziniec zamku z widokiem na Strażnicę (wieża zachodnia) i Wieżę więzienną

Narzędzie tortur

Tarcze heraldyczne

Po zwiedzaniu, z pewnym ociąganiem wróciliśmy do autokaru, lecz to nie był koniec naszej wycieczki. W drodze powrotnej do Warszawy zatrzymaliśmy się jeszcze w Zagnańsku, aby odwiedzić jedno z najbardziej znanych i cenionych przyrodniczych pomników w Polsce – dąb „Bartek”. To najstarszy i najsłynniejszy dąb w naszym kraju, którego wiek szacuje się na około 700 lat.

Podziwialiśmy jego imponującą wielkość i potężny pień, który przez wieki był pewnie świadkiem wielu historycznych wydarzeń. zrobił na nas ogromne wrażenie swoją potęgą i niezwykłym pięknem.

Dąb „Bartek

Krótki postój w tym wyjątkowym miejscu był doskonałym zwieńczeniem naszej wycieczki, pozwalającym na chwilę refleksji i szacunku dla potęgi przyrody.

Tak zakończyliśmy naszą wyprawę. Zmęczeni, ale szczęśliwi, że mogliśmy zobaczyć tak wiele ciekawych miejsc, wróciliśmy do Warszawy pełni wrażeń i wspomnień.

Podziękowanie

Serdecznie dziękujemy Pani Prezes Grażynie Skalmierskiej oraz Paniom Jagodzie Drożdż i Barbarze Sikorze za doskonale przygotowaną i sprawnie przeprowadzoną wycieczkę. Dzięki Państwa zaangażowaniu mieliśmy okazję poznać niezwykle ciekawe i piękne miejsca, takie jak Oblęgorek, Chęciny, Jaskinię Raj oraz zobaczyć słynny dąb Bartek.

Każdy punkt programu był starannie przemyślany, a wybór odwiedzonych miejsc pozwolił nam nie tylko poznać historię i przyrodę regionu świętokrzyskiego, ale także poczuć jego wyjątkowy klimat.

Opracowała: Tekst i zdjęcia - Elżbieta Milewska